

Actuació de la banda en la Serenata a Sant Bertomeu

text REDACCIÓ

Al llarg d'aquestes festes la Banda de Benicarló ens ha fet gaudir i ens ha acompanyat amb la seua música en gran quantitat d'actes. L'Exaltació de la Regina de Festes i la seua Cort d'Honor, l'Ofrena de Flors a Sta. Maria del Mar, la Gala d'Entitats, la processó en el dia del Sant Patró i els passacarrers per tota la ciutat donant un caliu de festiu han estat una mostra de l'activitat duta a terme. Però sense dubtes, la tradicional Serenata a Sant Bertomeu, celebrada les vespres del dia gran de les festes, ha estat l'acte més significatiu tenint en compte que és el més antic de tota la programació local i que es celebra des de fa més de 110 anys.

Davant el nombrós públic que es trobava a la plaça Sant Bertomeu aquesta formació musical, sota la batuta del seu director Pablo Anglés, va oferir un meravellós concert on es va interpretar un repertori variat i fresc amb obres com el pasdoble "Teatro Montecarlo" d'Aurelio Pérez, "Suite Migratoria" de Salvador Chulià, l'obertura "Poeta y aldeano" de Franz von Suppé, "Pacific dreams" de Jacob de Haan, "Bands around the world" de P. Yoder i H. L. Walters, "ABBA Gold" arranjaments de Ron Sebregts i finalment "Himne Regional" de José Serrano cantat pel tenor benicarlando Joan Oms. També es va fer l'estrena del pasdoble "Antonio y Manolo" escrit pel director Pablo Anglés i dedicat a dos dels músics més veterans que actualment segueixen col·laborant en el dia a dia de la banda.

A la mitja part del concert el president de l'entitat, Pascual Climent, acompanyat per la musa i a la vegada dama de la Cort d'Honor de les Festes, Isabel Gil; van rebre de mans del director i del president de "Caixa Rural" i "Fundació Caixa Benicarló" respectivament, un xec valorat en 3.000€. Des d'ací tant el president, la

junta directiva com tots el membres que formen part de l'entitat vol agrair la seua aportació i continuada col·laboració. Seguidament, es va homenatjar a Manolo Marqués, abanderat de l'Associació, que després de molts anys i molt a l seua pesar deixava el seu càrrec. També es va fer entrega per part de la Regina de Festes i la Comissió d'un obsequi mostra d'agraïment cap a l'associació.

L'activitat de la banda no perd ritme, en els pròxims dies viatjarà fins a Nules on realitzarà un concert juntament amb la banda d'aquest ciutat, (7 de setembre), Festival de Bandes a Benicarló (13 de setembre), desfilada de "Moros i cristians" a Peníscola (20 i 21 setembre). Cal recordar que actualment s'està preparant per a la participació en el Certamen Autonòmic de Xest on representarà a la província de Castelló en 1a secció.

FOTO!

Els artífexs de "El Libro Gordo de Pepito" volem agrair als nostres lectors la seua atenció i als mitjans de comunicació la difusió que heu fet del mateix.

En la fotografia, Marcos fa lliurament a Gemma de l'últim exemplar del llibre. Fins al pròxim gelat!

"Que se'n va Pepito!"

Número 650- 12 setembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

El regidor Cuenca, contra tots

"Oposición, vecinos, periodistas... ¡LA HE LIAO PARDA!"

www.ajuntamentdebenicarlo.org

Ajuntament de Benicarló

El regidor Cuenca, contra tots

Periodistes, mestres, veïns, instal·ladors de reg, oposició ... ningú s'escapa a la llarga ma del nostre polifacètic mega-regidor

text REDACCIÓ

Antonio Cuenca és una espècie de ... divinitat (al·legòricament parlant), fiquem per cas. Ell diu que no, però tot ho sap. I sempre té raó. Tal vegada no la tinga, però ho diu amb tal convicció que deixa callats als seus interlocutors. Els seus rivals dialèctics es rendeixen davant l'al·locució del regidor d'Urbanisme i tinent d'alcalde. Igual pensa en fer navegable un riu sec com es desplaça a explicar a enginyers de la Generalitat com s'han de fer les coses. És com el nostre Sarkozy particular. Aquesta setmana fins i tot ha estat alcalde en funcions i s'ha lluit. L'home de la doctora ha demostrat que té prou bagatge com per a ser un dels polítics més populars. Si la passada setmana era l'oposició qui rebia al Ple municipal, per no entendre els expedients, no saber-los llegir, estar perduts o no dur els punts plenaris preparats, aquesta setmana el regidor –després de treure's el xiclet de la boca- ha repartit a tort i a dret.

EL XICLET DE CUENCA

La seqüència és així:

Primer retalla un paperet dels folis que portava per a la roda de premsa
es trau el xiclete de la boca

l'embolica

i el diposita al seient que tenia al costat
al finalitzar la roda de premsa, ahí es va quedar el xiclet.

laveu debenicarlo

COMPOSITE POLYMERS

Instalación del Sistema de Eliminación de Emisiones

Esta semana se han iniciado los trabajos definitivos de instalación del Oxidador Térmico en la planta de Ashland en Benicarló. Durante el verano ya se realizaron trabajos previos a la llegada del Oxidador que ha tenido lugar esta misma semana.

La Oxidación Térmica es el mejor método para la destrucción de compuestos volátiles y ha sido escogido para dar un salto de calidad en nuestro sistema de gestión medioambiental que ya se une a la certificación ISO 14001 que reconoce la excelencia en este campo en nuestra planta. Se puede afirmar que con este sistema se elimina por completo el impacto de la actividad en el entorno, llegando a eficiencias de eliminación del 99,5 %.

La inversión aproximada será de unos tres millones y medio de Euros (3,5) y se prevee su puesta en marcha en las próximas semanas.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medioambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medioambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND

* RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano e la Química (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países.
© Marca Registrada, Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones innovadoras • Equipo Global

laveu debenicarlo

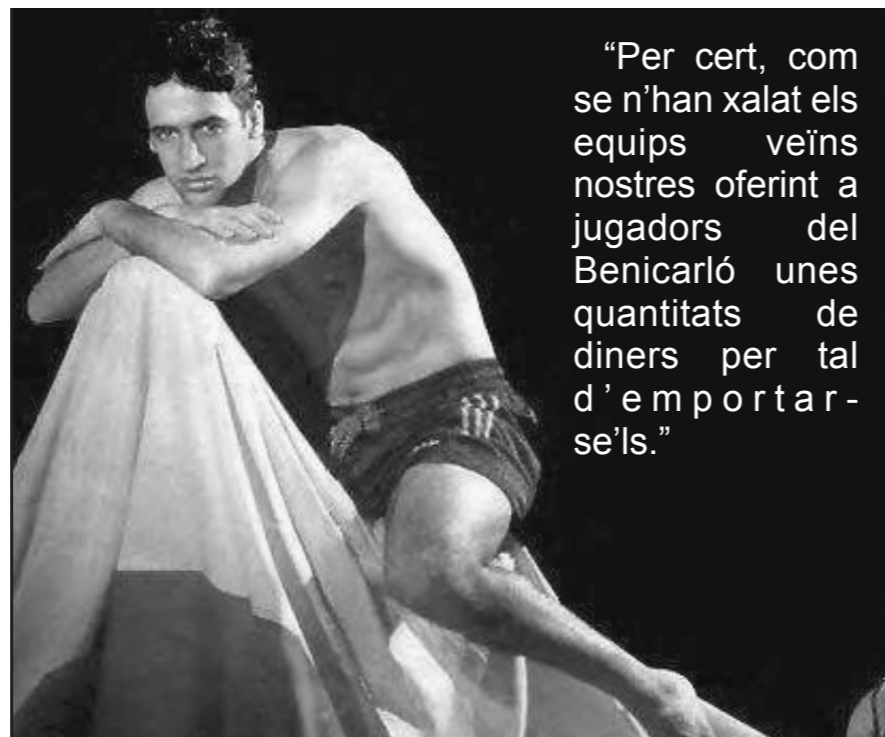
¡UF!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

La setmana passada, en acabar la tortura d'escriure aquesta pàgina sencera sense cap tipus d'informació, em vaig assabentar que Juan Pasc Sorlí havia fet unes declaracions i una posterior nota de premsa on es convocaven eleccions a la presidència del CDB. Si algú creu o pensa que davant aquesta greu manca de rigor informatiu per part meua, jo me n'hauria d'anar cap a casa i no tornar a escriure mai més, he de manifestar que té tota la raó. Efectivament, no soc mereixedor d'escriure enlloc sobre res, però malgrat tot, ací torno a estar una altra vegada davant del teclat amb una pantalla en blanc que m'està mirant dient-me que no seré capaç d'omplir-la amb coses de substància informativa. Com anava dient, el .... president en funcions?... membre de la gestora? .... president de l'esporting? ... Juan Pasqual Sorlí ha convocat eleccions per al primer d'octubre, i ha obert un termini per a presentar candidatures que s'acava cap al quinze de setembre més o menys. Ja vorem què en sortirà d'aquest procés electoral i si hi haurà gent disposada a agafar aquesta nau que ja fa massa anys que agonitza, encara que hi ha opinions autoritzades que diuen que el CDB ja està mort. Jo no sé què dir, però em sembla que potser abans d'escometre aquella moguda que hi va haver, s'hauria d'haver convocat els socis per tal que decidir el futur del club, la continuïtat del qual penja d'una corda.

De moment diumenge passat els nostres van perdre el primer partit de la lliga al camp del Borriana per un a zero. Es pot jugar un partit en diumenge a les vuit? Pel que m'han comptat algunes persones, es va confirmar que amb l'equip que

“Per cert, com se n'han xalat els equips veïns nostres oferint a jugadors del Benicarló unes quantitats de diners per tal d'emportar-se'ls.”

tenim patirem més del que ens pensàvem. Dabant un Borriana que no va demostrar res, els nostres no van saber dominar el partit. Es veu que el mig del camp fluïxeja i la defensa es carrega tota la feina. Per la part del davant, Monti es va estar tot el temps sòl, perquè no hi havia ningú que li passara pilotes. A aquest valent davanter li fa falta algú amb qui compartir jugades. Les cròniques locals, mancades d'imparcialitat, diuen que els de casa van decebre l'afició, que esperava alguna cosa més davant el grup d'amics que se suposava era el Benicarló. En fi, que gràcies al ressò mediàtic, ja tothom ens ha perdut el respecte i ara anirem per eixos camps de víctimes i serem objectiu dels equips de dalt que vulguen millorar el seu coeficient de gols. Els demés resultats no els sé, ni els vull saber.

El proper diumenge, el CDB rebrà la visita del totpoderós Acero, del Port de Sagunt. Suposo que pujarà a vore el partit, encara que potser els del Camp de Morvedre vinguen a estovar-nos perquè pensen que som una banda. Estic segur que dimegna passat, a les vuit de la nit, el camp

del San Fernando esta ple d'entrenadors d'equips rivals que ens estaven espiant aprofitant l'intempestivitat de l'hora. Què farem? Aquest any, una vegada més, sembla que ens tocarà patir de valent. Ara mateix el meu desig és que a final de temporada em tinga que empassar aquestes previsions que faig perquè el nostre equip haja fet una gran campanya i tot això que ens està passant no siga més que un miratge.

Per cert, com se n'han xalat els equips veïns nostres oferint a jugadors del Benicarló unes quantitats de diners per tal d'emportar-se'ls. Per això té molt de mèrit, i els ho hem d'agrair, el que han fet alguns jugadors que s'han estimat més defensar els colors del seu poble amb l'incertesa de no saber si tocaran caragols. Tot això sense menysprear els que ho han fet, que conste.

Ja arribo al final de l'acte. La propera setmana no hauria d'escriure pels motius exposats al començament, però ja vorem què passa, que jo si que sé el que passarà una setmana més.

“Cuenca desmenteix un titular del setmanari més antic de Benicarló, després de La Veu.”

ve de la pàgina anterior

Cuenca va començar defensant l'asfaltat parcial fet al camí del Mas, on un camí de 6 metres ha passat a ser de 4. Això si, ha creat descontent “però s'ampliaran en un futur els laterals perquè siga més segur”. Dos punts! Ara sols cal que ningú patisca un accident allà. Perquè els llauradors no diguen que no estan informats i al dia de les accions que fa el PP, i els seus diputats i senadors, per lluitar contra la variante de l'N-340, el regidor va explicar que les actes d'ocupació es podran signar del 28 de setembre a l'1 d'octubre. Després d'explicar que l'aparcament subterrani de la UA-19 (darrere de les Monges) no es pot tramitar perquè faltava l'estudi de viabilitat, va vindre a insinuar que professionals instal·ladors de programadors de reg per als jardins podrien estar al darrere de les desaparicions de tres aparells, així com d'aspersors de jardins públics, creant un greu perjudici.

Després va explicar que va mantindre una reunió amb propietaris de terrenys de la prolongació de Corts Valencianes per a veure si s'avenien a cedir els terrenys amigablement i fer així el vial tan necessari. El desenvolupament serà un altra cosa, ara interessa el vial. Els veïns, segons Cuenca, es van mostrar a favor de la idea, així guanyarien veïns i tota la població. Però pel que sembla i denuncien els socialistes i Bloc, l'alegria col·lectiva i la unanimitat no és tal. Cuenca, mentre, tramita un conveni similar al que s'ha gastat per a la carretera de Benicarló a Peníscola. A més va rebutjar que no es treballa per al desenvolupament de la població. Així va fer un repàs de totes les unitats, PAIS i qüestions pendents. El resum és que s'estrenyerà als urbanitzadors i promotors perquè es posen les piles, menys a la partida Pove, on

També la regidora Xaro Miralles va rebre estopa. “¿O és que la regidora no sap que els centres de secundària s'encarreguen del manteniment dels centres amb els fons que provenen de la Conselleria?”, es preguntava Cuenca.

la conjuntura no fa recomanable el seu desenvolupament i fins i tot es permeten gastar-se els diners municipals, consignats allà, en altres coses. “Quan vulguem desenvolupar-ho ja transferirem diners”, va dir. L'altre punt de debat és tindre clar el percentatge de Vivendes de Protecció Pública i si aquestes poden anar als baixos dels blocs o no, i en quin percentatge.

Ara arriba el torn dels periodistes. Cuenca desmenteix un titular del setmanari més antic de Benicarló, després de La Veu. Perquè no queden dubtes anomena amb nom i cognoms l'autora de l'article i Cuenca assegura que quan ell parla “no ofén”, per molt que tota l'oposició s'ho senta, de ferida. Potser és degut al seu timbre o tó. A continuació els calbots van cap al PSPV per les crítiques a la falta de gestió per a aconseguir subvencions de la Generalitat. Cuenca recorda que ell ha fet molt pels arbres i arriba a dubtar “que Escuder tinga més preocupacions pels arbres que jo”. Li recorda a l'excalde que mai s'han demanat mitjans subvencions i que s'han demanat altres ajudes i que el Centre d'Estudis del Maestrat, del qual és casualment membre l'alcalde en funcions, Cuenca, ja va catalogar les oliveres mil·lenàries. “Que no donen lliçons”, va manifestar.

També la regidora Xaro Miralles va rebre estopa. “¿O és que la regidora no sap que els centres de secundària s'encarreguen del manteniment dels centres amb els fons que provenen de la

Conselleria?”, es preguntava Cuenca. Fins i tot va recordar que quan ell estava de responsable del Coromines “el centre es mantenia i pintava i fins i tot hi havia superàvits de fins a 10 milions de pessetes”. Després va atribuir a l'equip directiu del Coromines el fet que “volgueren fer aules desmantellant els tallers perfectament montados”. Ell va defensar el no desmantellament i va assegurar que de ruïna res i que l'edifici dels tallers va estar remodelat no fa més de 12 o 14 anys. A continuació va assegurar que sols “un o dos alumnes” superen la ratio dels 25 alumnes per aula, tot defensant l'ús de les aules prefabricades i denunciant el menyspreu cap al que alguns anomenen “barracons” amb l'ànim de menysprear-ho tot. També va dir que espera que el col·legi número 4, que no sabem perquè no l'anomena correctament, Àngel Esteban, siga licitat i que no tardarem molts anys en veure'l acabat. Per últim i en matèria educativa va equiparar l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania amb la vella assignatura de ‘Formación del Espíritu Nacional’.

També va defensar el fet que siga ell qui intervinga als plens i no l'alcalde. “Els son els portaveus de PSOE i Bloc i jo sóc el del PP. Jo no sóc l'amo de res i no sóc prepotent en absolut”, per a continuació manifestar que voler veure el contrari és tindre “un problema psicològic”. Antonio Cuenca és el rei, una font inesgotable d'articles i frases, un actiu que val el seu pes en or.

CONCEDIDES LES BEQUES DE LA FUNDACIÓ CAIXA BENICARLÓ

text REDACCIÓ

El Patronat de la Fundació Caixa Benicarló ha atorgat les beques universitàries corresponents als curs escolar 2007/2008 que enguany ha arribat a la seua XII edició.

Es tracta d'un programa dirigit als alumnes que finalitzen els seus estudis de Batxillerat en els Instituts d'Ensenyament Secundari de Benicarló i que per al proper curs comencen estudis universitaris fora de la nostra ciutat. En aquesta edició la dotació econòmica individual ha augmentat a 1.000 € tal com vam avançar en la passada edició, a més d'augmentar també el nombre de beneficiaris.

Així, atenent les bases de la convocatòria, els beneficiaris d'aquesta edició han estat **Laura Alberto Giner, Sara Cruz Soler, Cristina Domènech Signes, Mateo Escuder Cubells, Vanessa Mengual Roca, Sergi Pérez Sifre, Beatriz Roig Colom i David Tena Cucala**. A tots ells la nostra enhorabona junt amb el desig de que segueixen treballant amb la mateixa intensitat i eficàcia que ho han fet fins ara.

La carxofa de Benicarló seleccionada per a donar-se a conèixer a Polònia

text REDACCIÓ

Una ambiciosa aposta del Consell Regulador propiciarà la introducció de la Carxofa de Benicarló D.O. en el mercat polonès. Així ho feia saber el primer edil benicarlendo, Marcelino Domingo, després de mantenir una reunió en l'Ajuntament de la ciutat amb el conseller del departament de promoció comercial de l'ambaixada polonesa a Espanya en la qual van estar presents el diputat provincial d'Agricultura, Ramón Tomás, l'edil de l'àrea, Eduardo Arín, el president del Consell Regulador de la DO Carxofa de Benicarló, Juan José Melet i el gerent de la cooperativa agrícola Benihort, Guillermo Edo.

La Diputació de Castelló va arribar a un acord amb els representants de l'ambaixada de Polònia per a promocionar productes valencians en aquest país i l'estrella de l'horta benicarlenda va ser un dels productes triats, juntament amb la clementina de Castelló. "La carxofa és una hortalissa pràcticament desconeguda a Polònia", comentava Juan José Melet, "per això, la campanya de promoció s'iniciarà en televisió, a través d'un programa de cuina en el qual s'orienta als potencials consumidors de com s'ha de preparar i menjar la carxofa, perquè abans de vendre-les han d'aprendre a menjar-se-les", afegia Melet amb un somriure. Per això, un cuiner local es

Invertir en formació és, sense cap mena de dubte, el camí més segur per no perdre el tren del progrés, i preparar als nostres joves per al futur. La Universitat aportarà a tots estos joves els coneixements i la metodologia necessària per aconseguir-ho amb èxit.

Des de la Fundació Caixa Benicarló estem convençuts que tots els recursos econòmics destinats a esta línia de col·laboració sempre seran pocs, per això el nostre compromís de complementar l'esforç públic en este apassionant terreny de formació. Seguim així amb el nostre compromís front a la societat de seguir revertint una gran part dels recursos econòmics que obtenim de la gestió que dia a dia duem a terme.

desplaçarà a Polònia i amb un intèrpret anirà explicant a l'audiència les aplicacions culinàries i les beneficioses propietats de la carxofa benicarlenda.

Paral·lelament, i amb el suport econòmic de la Diputació, es desenvoluparà una campanya promocional del producte en les fires i mercats polonesos. "Polònia compta amb un gran mercat i a més és membre de la Unió Europea, el que suposa un avantatge a l'hora d'exportar, així mateix posseïx un elevat nombre d'habitants i per tant, de consumidors potencials", indicava Melet. Es dona la circumstància que NECOP, el principal exportador nacional de productes agrícoles i del que la cooperativa local Benihort és un dels socis fundadors, posseïx un centre de distribució a Polònia, el que facilitarà la introducció en aquest mercat estranger de la preuada hortalissa benicarlenda.

José Manuel Pellicer al Dakar sèries de Portugal

text i foto VICENT FERRER

El pilot de Benicarló José Manuel Pellicer (Yamaha Burn Profiltek), disputarà el Pax Ral·li Portugal, segona cita de les Dakar Sèries del 9 al 14 de setembre. El Ral·li, en el qual es van a donar cita totes les grans estrelles del panorama mundial de l'especialitat, partirà des de Lisboa i finalitzarà a Portimao (Algarve) el dia 14, després d'haver recorregut més de 1.500 quilòmetres, dels quals 829 seran cronometrats.

Pellicer disputarà el Pax Ral·li sobre la seua habitual Yamaha 450 WR, amb el dorsal 5, tenint com a principal objectiu la categoria de 450 cc. En la primera de les cites del Dakar Sèries disputada a Hongria, el pilot benicarlendo va quedar a les portes del podi acabant en la quarta posició scratch, vencent en la categoria de 450 cc. Preguntat de com afrontarà aquest ral·li va comentar, "aquest Ral·li es presenta interessant, ja que és una nova carrera en un país en el qual l'afició al motor és impressionant. Jo gaudisc corrent a Portugal. Solc fer tots els anys alguna carrera del Nacional de Ral·lis de Portugal i sempre m'ha anat bastant bé. El terreny sembla ser que està molt sec, però segur que trobarem una gran varietat de pistes. Haurà zones molt muntanyenques i revirades, i altres més sorrenques. Amb cinc dies de carrera serà important mantenir un ritme constant pensant més en el resultat final que en la classificació final de l'etapa del dia". Sobre si esperava

com a mínim repetir els resultats obtinguts a Hongria va respondre, "potser és un terreny que s'adapta millor a la meua conducció i a les característiques de la Yamaha 450 que el Dakar Sèries que vam fer a Hongria, però allí al final vam aconseguir un gran resultat a força de ser ràpids i constants. No serà fàcil repetir la victòria en 450, ja que la competència ací és molt important, amb pilots portuguesos molt competitiu, però aquestes curses són llargues i hauriem d'anar passant etapes sense contratemps greus. "Si aconseguisc mantenir el meu ritme de carrera habitual crec que podem fer un bon Ral·li".

INFORMACIÓ DE L'IES RAMÓN CID: RECEPCIÓ CURS 2008-2009

Amb motiu de l'inici del nou curs escolar 2008-2009, l'IES Ramón Cid informa als pares i alumnes de les hores i llocs de recepció el proper dilluns 15 de setembre.

1r Batxillerat: 10h a l'edifici Ramón Cid
 1r ESO: 10h a l'edifici Jaume I
 2n Batxillerat: 10,30h al Ramón Cid
 2n ESO: 10,30h al Jaume I
 3r ESO: 11h al Ramón Cid
 4t ESO: 11,30h al Ramón Cid
 1r i 2n del cicle de Grau Mitjà d'Atenció Sociosanitària: 15h al Ramón Cid
 1r i 2n del cicle de Grau Superior d'Educació Infantil: 15,30h al Ramón Cid

La Direcció del centre

www.3x4.info

Notícies del Maestrat, els Ports i la Tinença del Benifassà

Avançant a cop de pilota

text REDACCIÓ

Amb l'arribada del setembre conclou un estiu en el que la Pilota Valenciana a tornat a molts dels pobles on, tot i la costum de ser l'esport més practicat i recordat (sobretot per la gent major), també ha acabat convertint-se en un dels més desconeguts i oblidats. Per aquest motiu el Club de Pilota Valenciana Arrea-li Bona de Benicarló s'ha dedicat durant aquest estiu a organitzar partides per diferents punts del nostre territori amb l'objectiu principal de recuperar i tornar al lloc que mereix el nostre esport. Així durant aquest mesos s'han organitzat diferents activitats. D'una banda, i centrant-nos en el nostre municipi, s'ha celebrat el primer Campionat Municipal de Pilota. Cal destacar que la resposta de la gent va ser fenomenal, però sobretot cal destacar la presència de les càmeres de Punt 2, que van realitzar un reportatge magnífic sobre el campionat, el nostre club i el poble de Benicarló i que va ser emès en el programa El Trinquet. També en Benicarló, durant les festes patronal la pilota valenciana va tornar a l'agenda d'actes festius, després de molts i molts anys. Les partides van ser un èxit de joc i d'afició, ja que va anar al frontó molta més gent del que esperàvem des del club. Però la feina del club no acaba ací. El club Arrea-li bona ha realitzat partides en altres llocs del territori. Per exemple van realitzar unes partides d'exhibició a les festes patronals de Rossell, vam participar en unes jornades esportives a la localitat de Tronchón, vam jugar a Galotxa durant les festes del Barri de Sants de la ciutat de Barcelona, i també vam participar en la trobada de clubs de pilota que va tindre lloc en la ciutat de Gaibiel. Però com no es pot viure sols del passat, des del club de pilota de Benicarló hem començat a preparar la nova temporada de pilota.

Com a novetats d'aquesta nova campanya estarà la possibilitat de ampliar el camp d'acció del club a noves categories (juvenils, infantils, cadets..), aprofundir en el treball a nivell escolar, realitzar unes partides amb altres clubs del País Valencià, organització d'una lliga individual en la modalitat de frontó, ampliar el nombre de socis i jugadors, federar-nos i participar en els campionats que organitza la Federació de pilota Valenciana, ... i altres sorpreses que anirem sabent tan prompte estiguen definides amb més claredat. També volem agrair a tota la gent que en un moment o altre ha passat per el frontó, gràcies a ells tot aquest treball és molt més satisfactori. Gràcies, també, als diferents mitjans de comunicació que ens han recolzat, les revistes locals i sobretot al Programa El Poliesportiu de la tristament desapareguda Póvet.com Televisió (ara on anirem a parlar de pilota??). Ara només falta que l'ajuntament responga a tot aquest treball, i que aporte el seu granet de sorra per fer de la pilota Valenciana un esport amb un gran present i un millor futur. Qui sap, posats a demanar... us imagineu un frontó en un lloc cèntric, amb vestidors, amb llum per poder entrenar de nit, sense una cistella de basquet al mig de la pista, amb les ratlles marcades al terra....des del club Arrea-li Bona hem descobert que a voltes els somnis poden fer-se realitat...us imagineu que es fa realitat aquest somni? Nosaltres volem creure que sí. Així que a somiar, i com no, a jugar i gaudir de la Pilota. Ens trobem pel Frontó.

Llauradors protesten per l'estrenyiment d'un camí reasfaltat

text REDACCIÓ

Diuen que abans era de 5 metres i ara és de quatre i reclamen major seguretat. L'edil d'Agricultura diu que s'ha aprofitat un asfalt excedent i que "ja s'ampliarà"

L'asfaltat del camí del Mas no agrada als seus usuaris. No per l'asfaltat en si, sinó per l'estrenyiment que ha suposat al passar el camí de 5 metres a 4. A més ara l'asfalt queda més alt i els vehicles tenen por de baixar el graó lateral per a facilitar el pas de dos vehicles. El camí està catastrat amb una amplària de sis metres, del que en tenia cinc i ara ha quedat asfaltat en quatre. Un veí de la zona va lamentar que s'haja optat per un "nyap", quan al seu judici s'hauria d'haver ampliat el que era un camí de carros a un altre pel qual puguen passar tractors i vehicles amb tranquil·litat. El vial és a més molt utilitzat com via alternativa per a desplaçar-se fins a l'hospital de Vinaròs per una via secundària i paral·lela a la carretera nacional i allunyada de l'intens tràfic i perillositat de la N-340.

En un dia normal poden arribar a passar de 500 a 1.000 vehicles. El mateix llaurador va lamentar que "en comptes de destrossar el terme municipal amb nous vials com la variant de la N-340 haurien d'arreglar els que ja tenim per a erstarliar-nos la perillositat de la nacional actual, però arreglar-los bé i sense que siguem més perillosos", explica.

El BLOC veu una pujada d'impostos encoberta en les cartes d'actualització cadastral que Diputació envia els veïns de Benicarló

text BLOC

El Servei Provincial de Gestió, Inspecció i Recaptació de la Diputació de Castelló ha enviat estos dies milers de cartes ordinàries (sense certificar) a subjectes passius de l'Impost de Béns Immobles (IBI Urbana) de Benicarló en les que els requereixen que, en el termini de 10 dies, actualitzen la situació del bé. A més, les cartes obliguen en alguns casos a declarar com nova construcció, ampliació, reforma o rehabilitació de béns immobles actuacions en cases velles que no passen de simples operacions de manteniment, substitució d'elements o ornamentació.

Esta forma d'actuar ha provocat llargues cues en una oficina molt xicoteta, amb pocs metres quadrats que compta amb tan sols dos cadires per a esperar torn, amb el lògic enuig de la gent i sense que s'haja previst un augment de personal suficient per a atendre als centenars de persones que acudixen estos dies alarmats, nerviosos i insegurs. Alguns veïns han presentat reclamacions o ho faran en els pròxims dies.

"Es va fer de bona fe"

L'edil d'Agricultura, Eduardo Arín, va admetre que l'asfaltat del camí ha quedat estret però va avançar que "s'arreglarà". Aquest camí de 1,8 quilòmetres, fins al límit amb Vinaròs en Aiguadoliva, es va asfaltar de casualitat, al sobrar asfalt de l'adequació de camins rurals que escomet la Mancomunitat de la Taula del Sénia. "Vam haver de decidir entre fer mig camí o fer-lo sencer", va explicar l'edil que es va mostrar satisfet de l'estat en el que ha quedat. No obstant això va admetre que va pensar que "quedaria tot cobert" quan ara "ha quedat alt i sembla que falte un tros". Arín va assenyalar que "s'ha fet de bona fe" i que qualsevol solució hagués estat qüestionada però que "es rematarà". La Mancomunitat asfaltarà nous camins en 2009. El Consistori plantejarà la possibilitat de condicionar els d'Ulldecona i El Puig perquè milloren el seu estat com ja ho han fet el de Càlig i Sant Jordi gràcies a aquest organisme i els fons del Ministeri d'Agricultura.

El Bloc dubta de la legalitat que en alguns casos s'arribe inclús a acusar directament de "haver alterat un bé immoble sense haver-lo declarat" i es remeta a presentar un model (que es pot descarregar de la web www.dipcas.es) en el termini de 10 dies, recordant que la dita falta de declaració constituïx una infracció tributària simple "i la no atenció a este requeriment, com una infracció tributària tipificada com a greu per la Llei General Tributària".

Al nostre entendre, darrere d'esta revisió dels valors del cadastre hi ha un clar objectiu, que busca incrementar el valor cadastral d'algunes d'estes cases, és a dir "una pujada d'impostos posterior encoberta".

D'altra banda, el fet de trametre les cartes com a correu ordinari, no és cap garantia; tota comunicació d'este estil ha d'anar per correu certificat.

El Bloc demanarà en el pròxim ple informació sobre esta situació i les causes que han motivat esta manera d'actuar i la legalitat de la mateixa.

SEPIVA i el Consistori de Benicarló donen una solució a la il·legalitat de Mobles Azor on treballen 300 persones

text REDACCIÓ

L'Ajuntament de Benicarló i el Sepiva, titular del polígon industrial de la localitat han arribat a un acord per a desbloquejar després de gairebé 10 anys de conflictes la situació d'il·legalitat de Mobles Azor. Aquesta indústria, en la qual treballen unes 300 persones, es va veure embolicada en una complexa situació jurídica a l'ocupar uns terrenys i iniciar obres de construcció de desenes de naus en un espai que era de titularitat pública en la partida Collet, el que va provocar

el malestar d'aquesta institució pública.

L'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca va explicar que després de les negociacions s'ha arribat a una solució en la qual el Sepiva cedeix els terrenys dotacionals al Consistori i es dona així el vistiplau a la unitat d'execució número 3 del Collet que desbloqueja la situació d'il·legalitat de l'empresa, que pagarà una sanció menor per la infracció urbanística, a l'ésser en part responsabilitat del Consistori, la situació en que es va trobar aquesta empresa del moble en la qual treballen més de 300 persones.

La Policia Autònoma reclama a Benicarló el local de la comissaria del Maestrat

text REDACCIÓ

El Consistori de Benicarló ha iniciat el procediment de cessió del local que haurà d'ocupar la futura comissaria de la policia autonòmica després de la petició de la Conselleria de Governació en aquest sentit. Segons van informar fonts municipals el Consistori cedirà el soterrani, planta baixa i altell segons l'acord arribat entre ambdues administracions. La Conselleria realitzarà ara els projectes necessaris per a dotar el local del continent.

Segons van informar fonts municipals el Consistori cedirà el soterrani, planta baixa i altell.

Recentment la directora general de Seguretat, Sonia Vega, va eludir donar una data concreta de l'inici d'operativitat dels efectius, ja que "intervenen dues administracions públiques". La data sortirà de les negociacions de la Comissió Mixta Estat-Generalitat i va remarcar que la plantilla de 40 efectius a traslladar a Benicarló estava prevista.

Nou curs de l'Escola de Teatre l'Escenari

text REDACCIÓ

L'Escola de Teatre l'Escenari de Benicarló està preparant la seua 12 temporada d'existència. Un any més, les seves instal·lacions s'ompliran d'alumnes amb enormes ganes de fer teatre i posar en escena els nous muntatges dels més petits, els adolescents del grup "La Escalera" i els adults del prestigiós "Teatre de Guàrdia", que el pròxim any celebra el seu 15 aniversari. Els grans èxits aconseguits aquest any: la seua destacada participació en "L'Estel del Collet" i en la I Mostra de Teatre Jove de Benicarló, i les representacions de "Juan sin miedo", "Viva la Pepa", "Adéu a Berlín - Cabaret" i "L'enemic del poble", han posat el llistó molt alt. Però tot està programat perquè la gran festa del teatre, que cada any proposa la primera escola teatral de les nostres comarques, segueixi omplint de màgia, emoció i diversió els escenaris de les nostres ciutats.

A partir de cinc anys, poden els pares inscriure als seus fills. El director de l'Escenari, Josi Ganzenmüller, comenta que "cada vegada són més els pares que troben a faltar la forma de jugar i de comunicar-se que ells van tenir en la seva infància. La poderosa influència de la televisió, les consoles, els ordinadors... estan perjudicant de forma molt greu el creixement educatiu, afectiu i formatiu dels nens i joves. L'Escenari afavoreix

el seu desenvolupament expressiu, una cosa que els serà realment beneficiós en la seua vida futura".

Ganzenmüller continua: "La veritat és que el teatre és fenomenal per l'educació i la formació dels nens i joves. Potenciar i desenvolupar, a través de jocs i exercicis especialment preparats, la imaginació, la creativitat, l'expressió corporal i verbal, és del tot necessari davant un món cada vegada més mecànic i artificial. Contar contes, jugar en grup, imaginar ... Afavorir la comunicació, la concentració, el compromís, la memòria, l'atenció, la disciplina, la capacitat d'observació..."

I, per descomptat, poden inscriure's tots els que ho desitgen, sense límit d'edat. Tots poden formar part d'aquesta gran família teatral. Amb un nou curs especial per als que desitgen arribar a participar en els muntatges de Teatre de Guàrdia. El període d'informació i matrícula estarà obert fins al 1 d'octubre.

Les flors a la pintura (i 2)

text JESÚS MAESTRO

Tornem a la flor que sura en el riu. Corrent a baix torna a ser testimoni d'una imatge terrible. Ha topat amb el cadàver d'Ofelia, inspirant el més bell quadre preraphaelita. Aquesta romàntica representació del Nirvana és similar a la d'un kakemono del segle XII, derivat d'un altre encara més antic que es conserva a la muntanya Koya. La seda com suport pictòric és una tècnica tradicional. La seua fina trama convida a treballar amb tècniques properes a l'aquarel·la, incloent reserves i aplicacions posteriors de diversa opacitat que aprofiten, per mitjà de transparències, aquesta suau lluentor metàl·lica que comparteix teixidura amb els pètals.

En contrast amb aquestes flors que busquen l'aigua trobem les flors que es van acomiadar d'ella, les flors seques. Flors excitades, serenes, alegres i malenconioses, perquè amb flors es pot dir qualsevol cosa, encara que delicadament, perquè les seves són paraules inequívokes i no sempre caduques. A vegades mosseguen en la memòria com aquests pètals que amaguem a propòsit entre

les pàgines d'un llibre amb l'esperança que ens sorprenguin anys després, mentre busquem aquell poema que no hem oblidat. Les flors seques són com els bells records, recuperats inesperadament, tristes en la seua fugacitat, reconfortants en la promesa que la vida és un calidoscopi d'infinites combinacions, on tot torna a succeir, fins i tot els bons moments que, mentre, vam conservar després del cristall de la nostàlgia. Conversàvem l'altre dia sobre desafiament de pintar la senzillesa, de fer interessant i nou allò quotidià. Aquest tòpic em va fer pensar en el repte de la naturalesa, en una ploma que Fernando Peiró em va mostrar a una de les seues obres, al costat de la captura exacta dels seus colors. Aleshores vaig pensar en el somriure d'una dels meus models al veure's reflectida en el llenç, aquesta expressió de felicitat insegura que fa que l'obra empal·lideixi davant la inassolible bellesa de l'anatomia humana.

L'obra d'art és un mirall perpetu i simultani del seu autor i espectador. La valentia d'ambdós a l'afrontar la tensió entre una interpretació subjectiva i el realisme documental troba que la temàtica floral elimina, si rebutgem els prejudicis, una de les parts molestes d'aquest debat, encara que fonamental en uns altres: la narració limitada pel motiu. Això últim ho vaig aprendre de l'impressionisme. M'ho va ensenyar, conscient de la seva fe en una revolució superada per unes altres, un ancià pintor, mentre sentia com els colors començaven a diluir-se en les seves cansades retines. Monet, en el seu paradís circular de nenúfars, gaudia d'una pírrica victòria poc abans que el seu contrincant, la naturalesa, li hagués vençut per sempre.

Desitjo que de moment triomfem nosaltres, àdhuc conscient que els mateixos rams que ens conviden a la vida ens esperen al nostre retorn. La vida, com les flors, és una celebració fugaç, però mentrestant, bella.

Retrats d'estiu (i6): Final.

Fronteres

text JOAN HERAS

Més enllà dels calendaris que penjen de les parets o d'unes xifres que pampalluguegen a les pantalletes dels telèfons mòbils, més enllà de les consideracions climàtiques o astronòmiques sobre l'arribada de la tardor, allò que marca el final rotund de les vacances és quan –com ara– cal tornar a classe. L'Albert, assegut a la seva taula de treball, mira per la finestra aquell paisatge tan conegut –un retall de carrer: els balcons amb les flors seques dels veïns, el grafiti a la paret que s'està esborrant, el pal de fusta que no serveix de res però que s'ha quedat allà des que es van acabar les obres de la casa de la cantonada, la paperera mig trencada, el fanal que just ara s'acaba d'encendre– i que, curiosament, després d'estar-ne allunyat unes setmanes ara li sembla fins i tot simpàtic, i pensa que això s'ha acabat, que quina merda, que cal tornar a l'institut. Pensa en les rutines i en la tragèdia quotidiana de fer cas al despertador a unes hores maleïdes o, encara molt pitjor, a la insistència despietada de la mare que l'arrenca del llit quan falten vint minuts escassos perquè sigui l'hora d'entrar a classe. Però també sap que en el fons, en algun racó de la seva ànima trista perquè això ja s'ha acabat, també en té ganes, malgrat que no ho confessarà mai en públic, perquè s'obre la perspectiva de retrobar certes coses importants que a l'estiu s'aturen: quedar amb els companys després de classe i anar a passejar, a jugar als futbolins –aquest estiu ha practicat molt poc i potser perdrà la seva autoritat en aquest esport intens i apassionant–, sortir els dissabtes al vespre aquest curs fins a més tard perquè, què caram, ja tinc una edat que... I perquè retrobarà a la Maria cada dia, a cada classe. La Maria i ell han triat el mateix batxillerat, l'humanístic, perquè els dos detesten les matemàtiques (ell les va aprovar amb un 5 pelat, potser una mica regalat i tot, però això ja és el passat). Va parlar del nou curs amb la Maria aquella tarda en què es van trobar –l'única tarda d'aquest llarguíssim estiu en què s'han vist. I l'Albert, amb la mirada fixada en algun punt del paisatge quotidià del seu carrer, en aquell punt precís en què no hi ha res, repassa atentament el cos i la simpatia d'aquella noia que ja és una dona i que aquest estiu ha millorat, s'ha fet més guapa, més interessant. Una frenada brusca d'un motorista esborra el dibuix dels ulls, dels llavis molsuts, dels pits que bategaven sota la brusa, de les cames terriblement esveltes –ai, quin poeta ho diu així?– de la Maria. Sí, a partir de demà tindrà moltes hores per a apropar-

s'hi. Però com ho farà? Ell té la sensació que a ella no li desagrada, però potser només són fantasies que construeix el desig. O potser no. Però com ho farà? Pensa en el Paco però de seguida considera que no, que el Paco és un autèntic crac amb això de lligar i que se'n riurà d'ell si li demana consell.

Mira la pila de llibres que dormen damunt la taula. Ara tot és ordre i bons propòsits. N'agafa un –el d'anglès–, el fulleja una mica i l'olora. Sempre li ha agradat molt l'olor dels llibres nous. És una olor molt especial. Està clar que no tots desprenen la mateixa. És una olor bona, suggerent però trista: és l'olor de la tornada al col·legi. Una tornada al col·legi que uns impenables grans magatzems ja comencen a anunciar a principis d'agost (no hi ha cap autoritat prou responsable i sensible que prohibeixi aquests anuncis si es fan a principis d'agost?). Repassa els llibres, en mira les portades i s'entreté una mica en aquells que li resulten més nous, perquè són assignatures que no ha fet mai fins ara: llatí, grec, filosofia. Això de la filosofia, què deu ser? Sembla una mica estrany. Però l'olora de nou, amb cert interès, i el tanca. Ho té tot a punt. Només cal esperar que la sentència s'executi i que comencin les classes. Sap per experiència que ben aviat les vacances seran un record terriblement llunyà i tindrà la sensació que fa molt de temps de tot, que aquell foc que baixava per la muntanya al Pirineus –tot just quan el curs acabava d'acabar i que el va impressionar no és res més que un espurneig de llum que s'esvaeix. I que les setmanes viscudes al poble, amb els avis, i les nits de festa major –que no sap perquè però que ja no han tingut el mateix gust que altres anys– són petites llums de colors d'envelat que continuaran enceses –encara que sigui amb una lleu intensitat– per alimentar el desig de les ara brutalment llunyanes properes vacances.

L'Albert ajusta la finestra i deixa els llibres que descansen tranquil·lament. La mare crida que el sopar ja està a punt. L'estiu s'ha acabat. Punt i final.

De 11 de setembre a l'Institut Ramon Llull

Irreflexions

text RAÜL BURRIEL

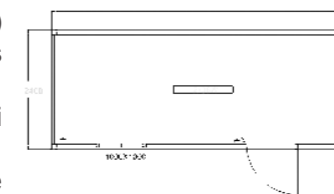
L'11 de setembre de 1714 la ciutat de Barcelona cau en mans de les tropes borbòniques després de 14 mesos de setge, en el marc de la guerra de Successió. El Regne de València ja feia uns anys que havia caigut sota el domini de les tropes del primer Rei Borbó, el 29 de juny de 1707, però en la defensa de la Ciutat Comtal. El mateix general Basset, personatge mític, va ser el responsable de l'artilleria que defensava la ciutat: "Jo saltaré quan salte Barcelona". diu la llegenda que així va respondre el general Basset quan li insinuaren abandonar la ciutat que estava ja perduda. Basset fa ser fet presoner i va passar els darrers anys de la seva vida fins a la seva mort pres. Però ell no va ser l'únic valencià que va defensar Barcelona. De fet es van poder formar fins a dos regiments de complets, que van quedar batejats com el "Mare de Déu dels Desemparats" i el "Sant Vicent Ferrer". Una nova mostra de la solidaritat d'aquells patriotes que després d'haver perdut el seu país en mans d'un exercit estranger van defensar al seu veí del nord.

Han passat molts anys dels tristos fets que els catalans recorden l'11 de setembre. Però aquesta setmana el Govern Balear i la Generalitat de Catalunya signaven de nou el acord de participació en l'Institut Ramon Llull – per entendre'ns, el Instituto Cervantes dels territoris de parla catalana –, després dels anys de govern del PP a les Illes en que se'n havien eixit. Ara només falta que la Generalitat Valenciana també s'hi sume, demostrant que és un aliat i no un enemic.

AULA PREFABRICADA

El regidor Cuenca (i els onze més) parlà del començament del nou curs escolar a la darrera roda de premsa. Entre d'altres afirmà que és partidari del concepte 'aula prefabricada'. Assegurà que darrere del terme 'barracó' només hi ha partidisme polític, sectarisme i males intencions. Entenem el disgust i el maldecap que aquest miserable parany lingüístic provoca al nostre ínclit representant (i als onze més), doncs 'aula prefabricada' és sinònim d'èxit acadèmic, extraordinari futur professional, triomf laboral i tot tipus d'excel·lències personals. En canvi, 'barracó' ens ubica en el terreny del fracàs escolar, la marginació i l'exclusió social. A les 'aules

"que tots els alumnes vesteixen bermudes de quadres, polo de Lacoste i joc de pals de golf"

prefabricades' tothom sap que no hi ha massificació ni discriminació social, que tots els alumnes vesteixen bermudes de quadres, polo de Lacoste i joc de pals de golf (així ho garanteix la conselleria). Exactament el contrari que el maleït 'barracó', niu de corrupció, brutícia i ronya. Qui no té un veí o familiar adinerat que fa magnífic dispendi per a que la seua estimada xiqueta estudei en les 'aules prefabricades' dels millors col·legis privats? Resulta obvi que cal ser un partidista de merda sense escrúpols per a emprar 'barracó' i no 'aula prefabricada'.

TOLITO

FÒRMULA 1: UNA MASCLETADA DE DUES HORES

A les autonòmiques de 27 de març de 2007, l'aleshores candidat popular Francisco Camps utilitzà com a basa electoral l'acord amb el magnat de la Fòrmula 1 Bernie Ecclestone per la celebració d'un gran premi de F1 a la ciutat de València durant set anys a partir de 2008. El govern de la Generalitat assignà a la Conselleria d'Infraestructures i Transports la competència per a construir un circuit urbà de F1 al Cap i Casal, "València Street Circuit", amb el decret 3/2007 de 14 de març. No es tingué en compte que a 5 quilòmetres hi ha un circuit a Xest homologat per la F1. De la polèmica aixecada per aquest nou "gran esdeveniment" promogut per la Generalitat, només ens farem ressò de la seva vessant ambiental, tant en els seus impactes –sobretot la contaminació acústica– com en les repercussions legals.

El pilot Fernando Alonso declarava abans de la cursa: "els que vagin al circuit van a veure poca cosa i sentir molt de soroll" i recomanava l'ús de taps per a les oïdes. Assenyala que les edificacions que envolten el circuit "magnificaran el soroll ensordidor dels monoplaques". Pels experts, el soroll que produeix un motor de F1 és proporcional a la seva potència. Un cotxe pot assolir fins a 140 decibels (dB), mesurats a 15 metres, en rectes on xafen a fons l'accelerador.

El soroll fou declarat contaminant atmosfèric l'any 1972 a la Cimera d'Estocolm sobre el Medi Humà. Definim sensació sonora o sonoritat com la mesura amb que l'oïda humana percep la intensitat d'un so, és la capacitat que ens permet ordenar els sons de més forts a més febles; la seva unitat de mesura és el decibel (dB) en una escala logarítmica, el doble de so incrementa la sonoritat en un 6%. Nomenem soroll al so no desitjat. Segons l'Organització Mundial de la Salut, el límit de tolerància recomanat és de 65 dB. Es considera que a partir de 55/60 dB hi ha molèsties, amb 80/85 dB els danys són permanents, amb 130 dB hi ha dolor i amb 180 dB es produiria la mort

Els col·lectius veïnals van reclamar pantalles antisoroll i que es realitzaren mesures de l'impacte acústic de la cursa. Periodistes del diari Levante amidaren la sonoritat durant la prova. Dins del circuit es van assolir com a màxim 121,7 dB, amb valors freqüents que superaven els 110 dB en diversos punts, eren vint monoplaques de F1 a 300 km/h. Fora del circuit, pel districte marítim es prengueren mesures superiors a 100 dB, en concret al pont de les Drassanes i la plaça de l'Armada Espanyola 106,3 dB quan un dia feiner com el dijous anterior els seus valors estan entre 60 i 70 dB. Un poc més lluny, al Campus Universitari de Tarongers hi hagué una pujada de 10 dB, i més lluny encara, a la plaça de

l'Ajuntament tenien 67 dB quan el dijous anterior eren de 78 dB; cal assenyalar que el dia 24 d'agost fou un diumenge d'estiu sense trànsit i els seus valors de sonoritat deuen haver segut molt més baixos d'allò que és habitual.

A partir del resultat es pot deduir que el circuit i les rodalies van estar prou per sobre del llindar de danys permanents (85 dB), com pèrdua d'audició. Una part de la ciutat tingué valors de sonoritat semblants als d'un dia feiner però en un diumenge d'agost.

Segons la Plataforma Fòrmula Verda, el circuit s'ha fet sense respectar la legislació vigent i sense cap estudi previ: s'han incomplert el Pla General d'Ordenació Urbana de València, no s'ha sol·licitat ni la llicència d'obres ni la d'activitat, no s'ha fet cap estudi d'impacte ambiental ni s'ha obtingut l'autorització ambiental integrada. El paraigües legal d'aquest autèntic estat d'excepció ambiental l'ha donat el Decret 15/2008 de 8 de febrer pel que es declara el circuit com d'interès general i se l'eximeix de l'acompliment de diverses lleis com la d'Impacte Ambiental, Contaminació Acústica, Pla General... I si no era prou, l'Ajuntament de València el dia 30 de maig de 2008 aprovà la nova Ordenança de Protecció Contra la Contaminació Acústica. En ella s'allibera de l'acompliment dels llindars màxim de sonoritat a 13 festes tradicionals com les Falles, la Cavalcada dels Reis Mags, Sant Vicent, Sant Joan... i el Gran Premi d'Europa de Fòrmula 1. Resulta al·lucinant veure que prompte les curses de F1 han passat ha ser tradicionals al Cap i Casal.

La Directiva 2002/49/CE d'avaluació i gestió del soroll pretén establir un enfocament comú per tota la UE. La directiva obligà els Estats membres a controlar el soroll de les aglomeracions urbanes de més de 250.000 habitants des de 2004 a l'enviament de les dades a la Unió Europea. El comissari de Medi Ambient de la UE ha declarat que les autoritats valencianes no han lliurat els mapes estratègics de soroll de l'aglomeració urbana de València i està considerant la possibilitat d'iniciar un procediment d'infracció per la no aplicació de la normativa europea.

La ciutat de València és la més sorollosa d'Europa amb 57 dB de mitjana nocturna i 63 dB diürna quan el llindar recomanat per l'OMS és de 65 dB. El trànsit, l'urbanisme i la cultura del soroll són els responsables. La fórmula 1 contribueix a incrementar aquesta contaminació acústica ja preocupant. S'assenyala que a les masclètades s'assoleixen màxims de 120 dB però aquestes duren uns 20 minuts. La cursa de F1 és com una masclètada que dura més de dues hores.

Pere Bausà

ve de la pàgina anterior

Reporteres sense fi

La nostra estimada col·laboradora, Natàlia i la seua amiga Silvia, no podien ser menys i havien de sortir a tots els mitjans de comunicació. Tot per passejar-se per mitja sud-americà debades. Que més volien, han conegut uns quants aeroports internacionals han anat amb diversos avions, han menjat la seua bona cuina, han estat en uns quants hotels fent temps i, uns dies després, han tornat a casa. Els tafaners hem preguntat el que costa anar en avió per ací i per allà i... és que això no ho poden fer tots. La propera vegada que ens avisen que ens apuntem.

Caguerada de gos

Que en aquest poble hi ha molts de gossos tots ho sabem. Que alguns són més cagons que uns altres, també. Però que això és aplicable a alguns dels amos, certament, també. Zona de l'auditori, al costat del parc infantil, xiquets jugant i... dos energúmens, no se'ls pot dir altra cosa, passejant els seus mastodonts de gossos que fan les seues necessitats on els don la gana. Una dona major els indica que podien replegar-la, la merda que allí hi ha molts de xiquets. La resposta: "si quiere lo recoge usted". Civisme del més alt grau. Quan d'una vegada les autoritats s'ho prendran seriosament i multaran, com cal, a aquesta proliferació d'energúmens cagons? I és que aquest poble de merdes en té massa, ja!

Arbres

Diu el regidor Cuenca que a ell no el guanya ningú a

conservacionista d'arbres. Que el seu *Centro de Estudios del Maestrazgo* ha comptat totes les oliveres mil·lenàries de la zona. Que escuder no ha fet res pels arbres del Maestrat. Home, i no se'n recordava que quan va ser alcalde es va carregar tres de la plaça del MUCBE per poder plantar la seua falla? Al regidor Cuenca li comença a fallar la memòria!

Arbres (i2)

Per cert, té tota la raó quan diu que la gent només el recorda per les coses que no ha fet. La Placeta del Crimen de Cuenca, no va ser cosa d'ell. El que passa és que tot ho arreplega aquest home. És com una mena d'imant que ho atrau tot. I no en pot fer més.

Minicipals

És curiós com en aquest poble, i en d'altres també, a veure si la gent es pensa que són diferents, per amb els nostres ja en tenim prou, això d'aparcar és tot un problema. Però és que s'ha convertit en un problema per els vehicles... i per el vianants. A veure, entrada a l'escola davant del col·legi de les monges, cotxes en doble fila, triple, fent caravana i... el que vulgueu imaginar-vos. Però el més divertit és veure com ells només es preocupen de dirigir el trànsit, que per això estan. Davant de la plaça de l'emperador que mai va existir, o siga davant del seus morros, damunt de la vorera es solen trobar cinc o sis cotxes aparcats... fent les delícies dels vianants. I no passa res!

Minicipals (i 2)

I ja que parlem dels minicipals, davant de la casa seua, o siga al doctor Flèming,

es fan unes curses de motos a escapament lliure que no vegem. I no surt ningú a dir-los quatre coses. Ens referim a que els diguen alguna cosa als de les motos, òbviament. Encara que siga, hola! I és que un dia alguna moto se'n sortirà de mare i provocarà una desgràcia. O, se'ls colarà a dins del seu despatx. Allà que va la moto amb rodes i tot. Al temps. I no passa res!

Minicipals (i 3)

I encara més grossa. Les rotondes del carrers Corts Valencianes s'ha convertit en un altre circuit per a curses de cotxes. Si en tenim un al polígon, de motos, cada divendres, ara n'ha aparegut un altre, també els caps de setmana, freqüentat per joves estrangers que van derrapant mentre volten les rotondes i agafant velocitats espectaculars amb el vist-i-plau de *la autoridad competente*. I és que ni avisant-los apareixen enlloc. Ho estan en una altra misió o tenen el cotxe espatllat o... estan sords. Senyors de *la autoridad* que això passe a escassos cent metretres del seu cau tan bonic que tenen. I no passa res!

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Especial PoloVeu

Nocions geogràfiques (i 1)

Ha dit el nostre alcalde que cal potenciar els nostres llaços comercials amb Polònia. Sobretot ara que la nostra hortalissa per excel·lència, la carxofa, diuen, sortirà a passejar més per l'estranger, a Polònia, en concret. Ara, no acabem d'entendre massa els tafaners és això que, segons fica un mitjà de la competència, aquesta relació comercial ve donada, segons diu l'alcalde, per "les nostres situacions geogràfiques similars". (sic)

Nocions geogràfiques (i 2)

I és que aquesta frase no deixa indiferent ningú. "Situacions geogràfiques", en plural. Sí, en plural, més d'una situació geogràfica. Qui està a més d'un lloc? Les nostres carxofes? És que com ara ens passarà la variant eixa de l'N-340, que ens dividirà en dos, tindrem un doble terme agrícola? És que ara, perdut allò de la via per amunt, ho canviarem per la 340 per avall? O del bulevard per a dalt? I quines seran més bones, les de dalt o les de baix? Quines exportaran, les de dalt o les de baix? Es voldran independitzar els de dalt perquè creuran que són millors? O a l'inrevés, els de baix voldran separar-se? Tindrem dos *Benicarlós*? Els tafaners estem desbordats davant de tant, tant, de potencial ... separatista. A veure si el Putin eixe ens envia els tancs com a Geòrgia i veurem.

Qui menja la major part de les nostres carxofes amb DO? On són, aquestes, majorment apreciades? Sense cap mena de dubte ... a Polònia.

Nocions geogràfiques (i 3)

"... similars". Amb això de similars, referint-se a la situació geogràfica de Benicarló i Polònia, ja ens ha descol·locat. Ens ha superat. Ens ha deixat esparverats. És que no toquem de peus a terra. Benicarló, al costat del meridià 0 i sobre el paral·lel 40. Polònia, tot un estat, sobre el meridià 20 i el paral·lel 55. Alguna cosa no ens quadra! Encara li estem buscant l'entrellat geogràfic a això de "similars".

Nocions geogràfiques (i 4)

Un altre tafaner va voler anar més lluny i ho va intentar

buscant les similituds per altra via, la relació de la situació geogràfica amb el clima. Per allò de veure si hi havia alguna cosa per agafar-se i ... Polònia: hiverns, freds i secs, i estius, calorosos i molt plujosos. Això sí, té, de mitjana, de 30 a 50 dies clars a l'any. No res, com a Benicarló! Som ... quasi similars. Ja podem anar-nos-en cap enllà i començar a plantar carxofes perquè ací, amb la carretera de les castanyes, cada vegada ho tindrem més cru. Però ens estem desviant de la qüestió, som similars, o no?

Nocions geogràfiques (i 5)

I al final ho hem descobert. Si ho som de similars. Ho som un rato. Ho vam comprendre després d'una bona deliberació per part del conclave tafaneril. I és que el nostre alcalde, li va traïr el subconscient mentre veia la TV3. Qui menja la major part de les nostres carxofes amb DO? On són, aquestes, majorment apreciades? Sense cap mena de dubte ... a Polònia. Si senyor. I és que ho tenim tot en comú, la situació geogràfica, el clima i la llengua. Que més voldríem? Si total, el primer poble de Polònia, Alcanar, només està separat pel riu Sénia i tenim un pont que ens uneix. I allí també es planten carxofes! Ja anava ben encaminat el nostre alcalde volen eixamplar les nostres expectatives econòmiques. I nosaltres ben errats. Així que retirem tot allò dit anteriorment i li donem tota la raó. El millor lloc per exportar les nostres carxofes és, sense cap mena de dubte, Polònia, per "les nostres situacions geogràfiques similars". *Ahí queda eso.*

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Serà cert el que he llegit? Primer vaig pensar que es tractava d'algun tipus d'errada, que el SALT l'havia tornat a espifiar, perquè no podia ser. Ho vaig tornar a llegir: no hi havia una altra interpretació possible. El percentatge de possible equivocació baixava més de pressa que les meues ganades d'escriure. A la tercera llegida, ho vaig tindre clar i vaig vore, com una magna revelació, la gran transformació a tots els nivells que està patint aquest poble. O siga, que el rector de Sant Bertomen demana ajuda, i no s'arriba ni a la cinquena part del que cal per tal de pagar la factura de la desinsectació del temple. Se'ns està perdent l'accent religiós? En lloc de gastar-nos els diners en ajudar a l'església paguem la quota de la falla? Som els benicarlondos capaços de cremar -amb el sentit més literal de la paraula- en una nit més de mig milió d'euros i no tenim divuit mil per a salvar la parròquia de les termites? No tinc cap dubte que alguna cosa està canviant entre nosaltres, el poble de Benicarló s'està transformant sense pressa, però sense descans. Ara cal preguntar-nos si aquest nou punt de vista de les coses ens afavoreix o ens perjudica, i potser arribarem a la conclusió que tenim allò que ens mereixem, ni més ni menys.

Una altra vegada la partida Povet. Quantes portades li hauran dedicat fins avui? Realment és el conte que mai no s'acava, tot i que l'alcalde que hi havia fa quatre anys va dir que la cosa ja estava clara, i que tot plegat era imminent el desbloqueig d'aquesta zona del poble. Ara tenim l'excusa de la crisi, però abans, quines excuses es van donar? Si els propietaris no es

"Si els diners passen de Povet al Gurugú, per alguna cosa serà."

posen d'acord, que no s'urbanitze i es quede com està. Total, si fa quaranta anys que se'n parla, poden passar quaranta més sense que passe res. Si els diners passen de Povet al Gurugú, per alguna cosa serà. Dins la mateixa notícia es fa un petit recordatori de la ciutat sénior eixa de Sant Gregori. Jo me'n recordo d'ella per allò de la "cerveza para todos" que van oferir un dia nou de maig amb unes eleccions a la vora.

Es veu que això de la variant de la tres-cents quaranta ja no hi ha qui ho pare, per això em sembla una bona idea la d'obrir una oficina per tal d'assessorar els propietaris dels terrenys afectats, perquè moltes vegades l'administració fa servir els seu corró sense tindre en compte els interessos de la gent.

No entenc l'estructura de la notícia de la pàgina sis. Per un costat ens diuen que Natàlia es va quedar un parell de dies penjada a Lima per culpa d'una companyia d'aviació de la qual després ens ofereixen pèls i senyals i fins ens diuen que té uns preus que val la pena. Suposo que l'agosarada Natàlia tornaria a fer el mateix vol amb la mateixa companyia. Això sí que són periodistes de casta i tronio.

Està bé la foto de la pàgina set si la relacionem amb el títol de la notícia que acompanya. "Cal protegir el patrimoni", i qui millor

que la benemèrita institució fundada pel mariscal de camp Francisco Javier Girón y Espeleta Las Casas i Enrile.

Al mes d'octubre han de començar les obres del nou centre de salut, la primera pedra del qual va posar no sé quin conseller acompanyat per no sé quin diputat autonòmic no sé quants anys fa. Ara cal que comencen a buscar metges per a omplir-lo, perquè el que passa ara és una vergonya de les grosses.

Es veu que aquesta setmana no tenien massa material per tal d'omplir la revista (o el que siga aquesta publicació) i han tirat mà d'una extensíssima nota de premsa i més actes de les festes. És urgent i perentòria la inclusió de col·laboradors, ja siguen nous o vells. Un exemple clar del que haurien de ser les col·laboracions és al que ens presenta Maestro, amb una lliçó magistral (encara que siga redundant) sobre pintura.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Obviaria això de "pel overbooking", però caldria un repàs de l'ús de l'apòstrof.

La darrera tafaneria dels tafaners, o s'ha repetit, o estava amagada per alguna carpeta de l'ordinador, perquè eixos arbres ja fa molts de dies que es van podar per tal de fer visibles les senyals.

Sensacional

I és que el regidor Cuenca, ell sol, podria governar la nostra ciutat. La veu ja ho ha dit en diverses ocasions, aquest senyor és una mina. Però una mina de diamants. Ell solet és capaç de dirigir la ciutat mentre fica al solc, repartint estopa, a tots aquells que no treballen pel desenvolupament de la ciutat.

Aquesta setmana li ha pegat una repassada al personal que ha quedat més net que una pàtina. No ha deixat *títore con cabeza*, que diria ell en castellà.

Des del camí del Mas, passant per la variant de l'N-340, l'aparcament subterrani que no és pot fer a la UA-19, perquè faltava l'estudi de viabilitat, la prolongació de Corts Valencianes, amb reunió inclosa amb els veïns, de manera "amigable", la partida Povet, que ja no és prioritària, i les Vivendes de Protecció oficial, la seua ombra ha organitzat una reentré de vacances digna del millor polític local. Un urbanisme conseqüent amb les seues idees.

650

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

I sense deixar de banda que ha tingut temps de criticar als que el critiquen s'ha autoproclamat ecologista dels arbres, després d'haver comptat totes les oliveres mil·lenàries del Maestrat, mentre li ha dit quatre coses a l'oposició per no fer els seus deures d'estudiar el que va als plens.

Va marcar les distàncies amb aquells que utilitzen el terme barracons, de manera desconsiderada, per parlar de les aules prefabricades que tant proliferen pel nostre sistema educatiu.

Com no, la premsa també va rebre el seu discurs "aclridor" per no saber interpretar les paraules que de vegades utilitzen els polítics. Fins i tot es va entusiasmar amb la seua pròpia defensa perquè siga ell, i no l'alcalde, el que parle

en els plens. I és que ell és el portaveu popular, no?

Certament, el faraó, Cuenca, és capaç de fer el riu sec navegable. I molt més!

El còmic

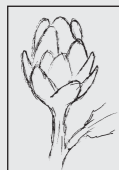
Per Xavi Burriel

"La conquesta de Pulònia ..."

El còmic

EDITORIAL

Carxofa: Unes carxofetes ben tendretes per a tots els xiquets i xiquetes de tres anys que enguany han entrat a l'escola. Que de ben segur veuran als companys de sisé com a gegants i als mestres com a monstres que no paren de manar, els retenen tancats a l'aula o al pati i no els deixen anar a les mares. Pobres mestres, la de plors que han d'aguantar! La carxofa també és per a elles.

Panissola: Per als municipals. No sabem com s'ho apanyen, no estan mai on han d'estar i sempre estan on no fan falta. Aquesta opinió es prou general entre la gent del poble. Tallen un carrer amb molt de trànsit i no es presenten; tallen un carrer de vianants, que està tallat al trànsit, per uns minuts amb una grua mòbil i allí apareixen ells perquè vol passar un cotxe. Son genials!

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanyos

Papereria
Material d'Oficina

<p>CULTURAL</p> <p>ASSOCIACIÓ LA FERAM BENICARLÓ</p>	<p>Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA Cap de Redacció: JORDI MAURA Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO</p>	<p>Edita</p> <p>Associació Cultural la Feram de Benicarló C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98 laveubenicarlo@terra.es</p>	<p>Amb el suport</p> 	<p>Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA</p>	<p>Administració, subscripcions 964 475698 ©COPISTERIA GRÈVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló</p>	<p>Publicitat</p> <p>Publicitat PUBLIKAT Agència de Publicitat</p>	<p>La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.</p>
--	---	---	--	--	---	---	--